

Βρυξέλλες, 7 Μαρτίου 2018

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑΣ

Στις 29 Μαρτίου 2017, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε την πρόθεσή του να αποχωρήσει από την Ένωση, δυνάμει του άρθρου 50 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι το σύνολο του πρωτογενούς και του παράγωγου δικαίου της Ένωσης θα παύσει να ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο από την 30ή Μαρτίου 2019, ώρα 00:00 Κεντρικής Ευρώπης (CET) («ημερομηνία αποχώρησης»)¹, εκτός αν καθοριστεί άλλη ημερομηνία με κυρωμένη συμφωνία αποχώρησης². Εκείνη τη χρονική στιγμή το Ηνωμένο Βασίλειο θα καταστεί «τρίτη χώρα»³.

Η προετοιμασία για την αποχώρηση δεν αποτελεί θέμα μόνο των αρχών της ΕΕ και των εθνικών αρχών, αλλά και των ιδιωτών.

Δεδομένης της σημαντικής αβεβαιότητας, ιδίως όσον αφορά το περιεχόμενο μιας ενδεχόμενης συμφωνίας αποχώρησης, υπενθυμίζονται στους ενδιαφερόμενους οι έννομες συνέπειες οι οποίες θα πρέπει να ληφθούν υπόψη όταν το Ηνωμένο Βασίλειο καταστεί τρίτη χώρα.

Με την επιφύλαξη τυχόν μεταβατικών ρυθμίσεων που ενδέχεται να συμπεριληφθούν σε μια ενδεχόμενη συμφωνία αποχώρησης, από την ημερομηνία αποχώρησης, θα παύσει να ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο η νομοθεσία της ΕΕ στον τομέα της παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως η οδηγία 2000/31/ΕΚ (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο)⁴ και ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 για την ανοικτή πρόσβαση στο διαδίκτυο⁵. Το γεγονός αυτό έχει ειδικότερα τις ακόλουθες συνέπειες:

-
- ¹ Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, σε συμφωνία με το Ηνωμένο Βασίλειο, δύναται να αποφασίσει ομόφωνα ότι οι Συνθήκες θα παύσουν να ισχύουν σε μεταγενέστερη ημερομηνία.
  - ² Επί του παρόντος διεξάγονται διαπραγματεύσεις με το Ηνωμένο Βασίλειο με σκοπό να επιτευχθεί συμφωνία αποχώρησης.
  - ³ Τρίτη χώρα είναι μια χώρα που δεν είναι μέλος της ΕΕ.
  - ⁴ Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).
  - ⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο (ΕΕ L 310 της 26.11.2015, σ. 1).

1. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ (ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ)

Σύμφωνα με τη ρήτρα περί εσωτερικής αγοράς (που αναφέρεται επίσης ως αρχή της χώρας προέλευσης) του άρθρου 3 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο, κάθε πάροχος υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας⁶ υπόκειται στο δίκαιο του κράτους μέλους της ΕΕ στο οποίο είναι εγκατεστημένος, και όχι στις διάφορες νομοθεσίες των κρατών μελών της ΕΕ όπου παρέχονται οι υπηρεσίες του, μολονότι η ρήτρα προβλέπει ορισμένες εξαιρέσεις. Η ρήτρα αυτή έχει συμπληρωθεί από έναν κανόνα που απαγορεύει τα καθεστώτα προηγούμενης παροχής άδειας και άλλες παρόμοιες απαιτήσεις όταν αυτές ισχύουν ειδικά για τους παρόχους των εν λόγω υπηρεσιών (άρθρο 4 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο). Επιπλέον, η οδηγία καθορίζει ορισμένες βασικές απαιτήσεις για τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους χρήστες, την επιγραμμική (σε απευθείας σύνδεση) σύναψη συμβάσεων και τις ηλεκτρονικές εμπορικές επικοινωνίες (άρθρα 5-11 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο). Η ευθύνη των μεσαζόντων παροχής υπηρεσιών περιορίζεται σε ορισμένες περιπτώσεις (κεφάλαιο II τμήμα 4 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο)

Από την ημερομηνία αποχώρησης, οι πάροχοι υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο και παρέχουν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας στην ΕΕ δεν θα μπορούν πλέον να βασίζονται στην αρχή της χώρας προέλευσης και στον προαναφερθέντα κανόνα που αποκλείει τα συστήματα προηγούμενης παροχής άδειας. Οι βασικές απαιτήσεις παροχής πληροφοριών που καθορίζονται στην οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν ισχύουν πλέον για αυτούς. Ως εκ τούτου, οι εταιρείες που είναι εγκατεστημένες στο Ηνωμένο Βασίλειο και παρέχουν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας στην ΕΕ θα emπίπτουν στη δικαιοδοσία κάθε μεμονωμένου κράτους μέλους της ΕΕ-27. Κάθε κράτος μέλος της ΕΕ των 27 θα έχει το δικαίωμα να εξαρτά την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών από τους εθνικούς του κανόνες, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, των καθεστώτων προηγούμενης παροχής άδειας ή των κανόνων σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους χρήστες. Επιπλέον, οι περιορισμοί της ευθύνης που προβλέπονται από την οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν ισχύουν πλέον για τους μεσάζοντες παροχής υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο.

2. ΔΙΚΤΥΑΚΗ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 σχετικά με το ανοικτό διαδίκτυο προβλέπει κοινούς κανόνες για την ισότιμη και μη διακριτική μεταχείριση της κίνησης κατά την παροχή

---

⁶ Ως υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών ορίζεται «οποιαδήποτε υπηρεσία που συνήθως παρέχεται έναντι αμοιβής, με ηλεκτρονικά μέσα εξ' αποστάσεως και κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας ενός αποδέκτη υπηρεσιών» (βλ. άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1).

Στις υπηρεσίες που καλύπτονται από την οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο συγκαταλέγονται για παράδειγμα οι επιγραμμικές υπηρεσίες ενημέρωσης (π.χ. ηλεκτρονικές εφημερίδες), η ηλεκτρονική πώληση προϊόντων και υπηρεσιών (βιβλία, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και ταξιδιωτικές υπηρεσίες), η διαδικτυακή διαφήμιση, επαγγελματικές υπηρεσίες (δικηγόρων, γιατρών, κτηματομεσιτών), υπηρεσίες ψυχαγωγίας και βασικές ενδιάμεσες υπηρεσίες (πρόσβαση στο διαδίκτυο, μετάδοση και φιλοξενία πληροφοριών). Στις εν λόγω υπηρεσίες περιλαμβάνονται επίσης υπηρεσίες που παρέχονται δωρεάν στον αποδέκτη και χρηματοδοτούνται, για παράδειγμα, από διαφημίσεις ή χορηγίες.

υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και των σχετικών δικαιωμάτων των τελικών χρηστών. Από την ημερομηνία αποχώρησης, οι κανόνες αυτοί δεν θα ισχύουν πλέον ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο, ωστόσο θα συνεχίσουν να διέπουν την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο στην ΕΕ-27, ανεξαρτήτως του τόπου όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

Στον ιστότοπο της Επιτροπής <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive> παρέχονται γενικές πληροφορίες σχετικά με το ηλεκτρονικό εμπόριο και τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Η σελίδα αυτή θα επικαιροποιείται με περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, όπου είναι αναγκαίο.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Γενική Διεύθυνση Επικοινωνιακών Δικτύων, Περιεχομένου και Τεχνολογιών